

Komentar Evandjelja: Isus može ući u naš Nazaret

Evandjelje XIV. nedjelje kroz
godinu i komentar.

Evandjelje Mk 6,1-6

U ono vrijeme: Isus dođe u svoj zavičaj. A doprate ga učenici. I kada dođe subota, poče učiti u sinagogi. I mnogi što su ga slušali preneraženi govorahu: »Odakle to ovome? Kakva li mu je mudrost dana? I kakva se to silna djela događaju po njegovim rukama? Nije li ovo drvodjelja, sin Marijin, i brat Jakovljevi, i Josipovi, i Judini, i Šimunovi? I nisu li mu sestre

ovdje među nama?« I sablažnjavahu se o njega.

A Isus im govoraše: »Nije prorok bez časti doli u svom zavičaju i među rodbinom i u svom domu.« I ne mogaše ondje učiniti ni jedno čudo, osim što ozdravi nekoliko nemoćnika stavivši ruke na njih. I čudio se njihovoj nevjeri.

Komentar

Prošlo je neko vrijeme otkako je Isus započeo svoje propovijedanje i zaključio je da je prikladno posjetiti Nazaret. Isus ide sa svojim učenicima i predstavlja se ljudima u svom gradu kao novi Učitelj. Nije teško zamisliti očekivanja koje bi dolazak Marijina sina izazvao među stanovnicima mjesta.

Sveti Marko ukratko opisuje ovaj prizor. Kaže nam da su se ljudi začudili Isusovim riječima: ali ne onim divljenjem koje dovodi do prihvaćanja istine, već stavom nekoga tko je iznenađen nečim što je u suprotnosti s njegovim mišljenjem. Slušatelji ne mogu zamisliti da je ovaj dječak kojeg su vidjeli kako odrasta u njihovom gradu, s tako jednostavnim poslom i u tako normalnoj obitelji, sposoban podučavati tako visoke stvari. Nažalost, oni se zatvaraju radosti Evandjelja.

Odakle dolazi ova reakcija Isusovih sunarodnjaka? Možda je to što su toliko navikli na svoj narod, na svoj svakodnevni život, na svoje rutine, da nisu u stanju pomisliti da se tamo moglo dogoditi nešto veliko. Čini se da ti ljudi misle da Bog ne može ući u obitelj u svom gradu čiji je život obilježen svakodnevnim aktivnostima poput kuhanja, čišćenja radionice, odlaska do bunara po

vodu itd. Nazaret se čini premalim za Boga.

Kao odgovor na stav Isusovih sunarodnjaka, vjerujemo da Gospodin može ući u naš vlastiti Nazaret. Isus može rasti u onim prostorima koje znamo savršeno dobro, u uglovima naših domova, na ulicama kojima svakodnevno hodamo. Kad radimo iz ljubavi, želeći služiti Bogu i drugima, dopuštamo Kristu da raste u nama.

Nisu svi koji su vidjeli kako je Isus odrastao bili tako nepovjerljivi kao likovi današnjeg Evanđelja. Ruku pod ruku sa svetom Marijom, sveti bi Josip zadržao plemenit stav zaprepaštenja tijekom svih godina što je živio s Isusom. Ovako je to objasnio sveti Josemaría: „Josip je iznenađen, Josip je zadivljen. Bog mu otkriva svoje nacрте i pokušava ih razumjeti. Kao i svaka duša koja želi pomno slijediti Isusa, odmah otkriva

da nije moguće hodati umornim korakom, da ta rutina ne odgovara. (...) Sveti Josip, kao nitko prije ili poslije njega, naučio je od Isusa da bude pažljiv u prepoznavanju Božjih čudesa, da ima otvoreno srce i dušu [1].

[1] Sveti Josemaría, Susret s Kristom, 54.

Rodolfo Valdés // M-Gucci -
Getty Images

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/gospel/evangelio-domingo-
decimocuarta-semana-tiempo-
ordinario-ciclo-b/](https://opusdei.org/hr-hr/gospel/evangelio-domingo-decimocuarta-semana-tiempo-ordinario-ciclo-b/) (16.03.2026.)